

Jana Vinarčíková

Podmínek vety: sociolingvistické faktory odchýlok od normy

(posudek vedoucího bakalářské práce)

Autorka předkládané práce si zvolila velmi rozsáhlé a ve španělské lingvistice podrobně zpracované téma podmínkových souvětí. Lze proto ocenit, že se pokusila najít podtéma, kterému byla dosud věnována spíše menší pozornost a které je zajímavé též pro nerodilého mluvčího španělštiny, totiž odchylky od normy na tomto poli. S takto definovaným tématem – zdůrazněme, že pro studenta bakalářského studia nelehkým – se dle mého soudu vypořádala velmi dobře, přestože musela z technických důvodů rezignovat na původní plán pracovat se sociolingvistickým dotazníkem.

Práce, která je na poměry bakalářských prací velmi rozsáhlá (64 stran včetně příloh), sestává z osmi kapitol (orientaci poněkud ztěžují nepřesnosti v jejich číslování, přítomné nejen v textu samém, ale i v obsahu). Nejpodstatnější jsou kapitoly 3.–7. Třetí kapitola obsahuje velmi podrobný přehled všech existujících typů podmínkových souvětí se spojkou *si*, založený na poznatcích ze sekundární literatury. Stejně téma je traktováno v kapitole čtvrté, tentokrát ale z hlediska užívání slovesných časů a způsobů v těchto souvětích. Odchýlkám od normy, tj. ústřednímu tématu práce, je věnována kapitola pátá. Šestá kapitola analyzuje alternativní vyjádření podmínky a kapitola sedmá obsahuje nejvýraznější osobní přínos autorky, totiž případovou studii, která na materiálu z korpusu *InterCorp* rozebírá užívání některých alternativních konstrukcí vyjadřujících podmínku.

Ze stručného náčrtu obsahu vyplývá, že autorka práce musela při psaní osvědčit hned několik schopností. Celá práce dokládá, že Jana Vinarčíková umí na poměry bakalářského studia pracovat nadstandardně se sekundární literaturou. Je třeba ocenit nejen skutečnost, že výběr sekundární literatury je přesvědčivý, ale především to, že je schopna s porozuměním interpretovat i některé složité texty (např. GDLE). V rámci možností se navíc snaží názory různých odborníků konfrontovat, byť v některých pasážích byly zřejmě závěry ze sekundární literatury natolik složité, že se autorka omezuje na jejich prostou, někdy až trochu mechanickou reprodukci. Druhou obecnou autorčinou kvalitou, kterou bych chtěl zdůraznit, je problémový přístup k tématu: autorka opakovaně osvědčuje schopnost definovat jádro řešeného problému a jít k podstatě věci, což u bakalářských prací není běžné. Třetím pozitivním rysem je velmi solidní práce s jazykovými korpusy, třebaže případová studie je opravdu spíše jen sondou, která má konkrétními příklady ilustrovat zkoumané typy (u některých specifitějších spojek/konstrukcí by jistě šlo usilovat i o kvantifikaci, nicméně u běžněji užívaných spojek, které mohou mít i jiný než podmínkový význam, je něco takového v bakalářské práci těžko představitelné). A konečně posledním obecným kladným rysem práce je autorčino kultivované vyjadřování.

Naopak jako problematická se čtenáři může jevit skutečnost, že je v textu málo komentářů týkajících se sociolingvistických faktorů odchylek od normy, které slibuje název práce. Domnívám se nicméně, že autorka přesvědčivě zdůvodňuje, proč ustoupila od plánovaného sociolingvistického výzkumu, a navíc jeho nepřítomnost dostatečně kompenzuje korpusovou studií.

Konkrétní témata k diskusi při obhajobě:

- Mohla by autorka poněkud podrobněji popsat pravidla užívání modu po spojce *si*, která uvádí Santos García? Přiznám se, že jejich popis v textu práce mi připadá trochu nejasný.
- Výčet jednotlivých variant podmínkových souvětí je úplný a přesvědčivý, nicméně bylo by záhodno jednotlivé typy důsledně ilustrovat příklady (ty chybí např. u typu 3.3.3 a 3.3.4).
- Výše jsem ocenil práci s korpusy. Mám k ní jedinou obecnou otázku: nemohou být výsledky ovlivněny tím, že do subkorpusu byly zařazeny i texty z třetího jazyka?

Formální stránka práce je až na zmiňované zmatky s číslováním kapitol pečlivě připravená.

Celkově práci hodnotím jako povedenou, plně ji doporučuji k obhajobě a předběžně ji hodnotím známkou *výborně*.

V Praze dne 18. 8. 2015

doc. PhDr. Petr Čermák, Ph.D.